

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมา พร้อมทั้งการแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่ใช้หลักสูตรในโรงเรียน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของบุคลากรทางฝ่ายเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่กล่าวถึงก็คือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชาต่าง ๆ อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

ในการนำเสนอข้อมูล จะได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้คือ (1) ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามฝ่ายต่าง ๆ ในด้าน วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน การเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร (2) ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน (3) ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชาควบคู่กันไป ที่ละหมวดวิชาจนครบ 8 หมวดคือ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาพลานามัย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาศิลปศึกษา และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ รวมทั้งจะได้มีการเปรียบเทียบเกี่ยวกับเรื่องวิธีสอน วิธีการวัดผล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีสอน และวิธีการวัดผลระหว่างหัวหน้าสายวิชาแนะนำ และอาจารย์ผู้สอนใช้ไว้คงย (4) ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา และเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จะถามบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ ในเรื่อง วุฒิทางวิชาชีพ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน และการเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับการ

ใช้หลักสูตรใหม่ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์เป็นร้อยละ โดยใช้ตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์ในเรื่อง วุฒิทางวิชาชีพ ระยะ เวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน และการเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับการ ใช้หลักสูตรใหม่

ตารางที่ 2

วุฒิทางวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

วุฒิทางวิชาชีพ	ผู้บริหาร ร.ร.		หน.สายวิชา		อ.ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	22	44.90	42	48.28	38	24.66	15	31.25	117	34.62
ปริญญาตรี	24	48.98	44	50.57	113	73.37	30	62.50	211	62.43
ปริญญาโท	3	6.12	1	1.15	3	1.97	3	6.25	10	2.95
รวม	49	100.00	87	100.00	154	100.00	48	100.00	338	100.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนเกือบครึ่งหนึ่งคือ 48.90 % มีวุฒิปริญญาตรี วุฒิรองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิปริญญาโทมีช้อยมาก
2. หัวหน้าสายวิชาประมาณครึ่งหนึ่งคือ 50.57 % มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมา มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี 48.28 % และมีวุฒิปริญญาโทน้อยมาก
3. อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ 73.37 % มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมา มีวุฒิต่ำกว่า

ปริญญาตรี 24.66 % และวุฒิปริญญาโทมีน้อยมาก เพียง 1.97 %

4. เจ้าหน้าที่ ส่วนใหญ่คือ 62.50 % มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมาต่ำกว่าปริญญาตรี 31.25 % และมีวุฒิปริญญาโท ขอยมาก 6.25 %

จะเห็นว่าผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 5 ยังมีวุฒิต่ำคือ 44.90 % มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และในค่านหัวหน้าสาขาวิชา ผู้ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าสาขาวิชาที่ยังมีวุฒิต่ำ เกือบครึ่งหนึ่งคือ 48.28 % และคนที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าก็ไม่ได้ยึดวุฒิทางการศึกษาเป็นเกณฑ์ จะเห็นว่าหัวหน้าสาขาวิชาที่มีปริญญาโทมีเพียงคนเดียว แต่อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่บริหารการสอนมีปริญญาโทถึง 6 คน และเกินกว่าครึ่งหนึ่งของบุคลากรทุกตำแหน่งมีวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป

ตารางที่ 3

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน	ผู้บริหาร รร.		หน.สาขาวิชา		อ.ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	2	4.08	20	22.99	40	25.97	25	52.08	87	25.77
1-3 ปี	16	32.65	15	17.24	44	28.58	12	25.00	87	25.77
3-5 ปี	13	26.53	12	13.79	42	27.27	6	12.50	73	21.30
5 ปีขึ้นไป	18	36.73	40	45.98	28	18.18	5	10.42	91	27.16
รวม	49	100.00	87	100.00	154	100.00	48	100.00	338	100.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไปมากที่สุดคือ 36.73 % รองลงมามีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน 1-3 ปี คือ 32.65 % และมีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 1 ปีน้อยที่สุด เพียง 4.08 %

2. หัวหน้าสาขาวิชาที่มีระยะเวลาปฏิบัติในหน้าที่ปัจจุบันมากที่สุดคือ 45.98 % รองลงมาที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน 22.99 % และมีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ปัจจุบันน้อยที่สุด 3 - 5 ปี คือ 13.79 %

3. อาจารย์ผู้สอนมีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน 1 - 3 ปี, 3 - 5 ปี และต่ำกว่า 1 ปีใกล้เคียงกันคือ 28.58 %, 27.27 % และ 25.97 % ตามลำดับ และมีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบันน้อยที่สุดคือ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเพียง 18.18 %

4. เจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบันมากที่สุด คือต่ำกว่า 1 ปี ถึง 52.08 % รองลงไปมีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน 1 - 3 ปี 25.00 % และมีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบันน้อยที่สุด 5 ปีขึ้นไป 10.42 %

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร หัวหน้าสาขาวิชาส่วนใหญ่ จะเป็นผู้มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานสูงกว่า 5 ปีขึ้นไป ส่วนอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่ำกว่า 1 ปี เป็นจำนวนมาก ก้านเจ้าหน้าที่คงจะเป็นเพราะอยู่ในระยะเตรียมการที่จะรับการใช้หลักสูตรใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4
การเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเข้าร่วม ประชุมสัมมนา หรืออบรม	ผู้บริหาร รร.		หน.สายวิชา		อ.ผู้สอน		เจ้าหน้าที่		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	36	73.47	67	77.01	66	42.86	29	60.42	198	58.58
ไม่เคย	13	26.53	20	22.99	88	57.14	19	39.58	140	41.42
รวม	49	100.00	87	100.00	154	100.00	48	100.00	338	100.00

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรม 73.47 %
ไม่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรม 26.53 %
2. หัวหน้าสายวิชาส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรม 77.01 %
ไม่เคยเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม 22.99 %
3. อาจารย์ผู้สอนไม่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมมากกว่าเข้าร่วมประชุม
สัมมนาหรืออบรม คือ 57.14 % ต่อ 42.86 %
4. เจ้าหน้าที่เคยเข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรม มากกว่าไม่เคยเข้าร่วมประชุม
สัมมนา หรืออบรม คือ 58.58 % ต่อ 41.42 %

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชา และเจ้าหน้าที่เคยเข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรม เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า อาจารย์ผู้
ซึ่งจะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรงกลับไม่ได้เข้าร่วมประชุม สัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตร
ใหม่เกินกว่ากึ่งหนึ่ง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. วุฒิทางวิชาชีพ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด
2. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่
  - 2.1 ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าสายวิชา มีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ 5 ปีขึ้นไปมากที่สุด
  - 2.2 อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ มีระยะเวลาปฏิบัติงานในหน้าที่ต่ำกว่า 1 ปีมากที่สุด
3. การเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรม ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าสายวิชา และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรม แต่อาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง ไม่ได้เข้าร่วมประชุม สัมมนา หรืออบรมเกินครึ่ง

การใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

ในตอนที่ 2 ของการถามปัญหาในการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน จะได้พิจารณาปัญหาทางค่านโยบาย การปฏิบัติตามนโยบาย วิธีประเมินผลของโรงเรียน ปัญหา ค่านการปกครอง เมื่อนักเรียนเปลี่ยนมาเรียนระบบหน่วยกิต ความเพียงพอของเอกสารประกอบหลักสูตร การจัดการรายงาน ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพกับความต้องการของนักเรียน ความสอดคล้องของโปรแกรมที่เปิดสอนกับสภาพของท้องถิ่น ปัญหาในการออกไปรับรอง ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่รับผิดชอบของงาน และปัญหาของการให้บุคลากรเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ จะวิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้รวมกันโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

การใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน จะวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียนดังนี้

ตารางที่ 5
ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ ที่ของ ปัญหา	
1. การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม	2.53	0.68	7	
2. การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนร่วมกันกำหนดขึ้น	2.57	0.69	6	ก*3
3. การร่วมกันจัดวิธีประเมินผลการเรียนของโรงเรียน ในกลุ่ม	2.49	0.58	8	
4. การที่นักเรียนเรียนตามระบบหน่วยกิต ทำให้เกิดปัญหา ด้านการปกครอง	2.29	0.74	10	
5. ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและเอกสารชุด คู่มือประกอบหลักสูตร	2.96	0.64	2	
6. การจัดการวางสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่	2.65	0.69	5	
7. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาที่พื้มีต่อความ ต้องการของนักเรียน	2.91	0.67	4	ข*26
8. การจัดโปรแกรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น	2.92	0.57	3	ค*24
9. การออกไปรับรองต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน	2.20	0.68	11	
10. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่จะรับผิดชอบ งานด้านต่าง ๆ	3.24	0.64	1	
11. การให้บุคลากรของโรงเรียนเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.43	0.65	9	

- * ก. ไม่ได้ปฏิบัติ 3 คิดเป็นร้อยละ 6.12
- * ข. ไม่ได้ปฏิบัติ 26 คิดเป็นร้อยละ 53.06
- * ค. ไม่ได้ปฏิบัติ 24 คิดเป็นร้อยละ 48.98

(จากจำนวน 49 คน)

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน มีปัญหามากด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ โดยเรียงตามลำดับจากระดับสูง คือ ความเพียงพอของบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ ความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร และเอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร การจัดโปรแกรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของผู้เรียน การจัดตารางสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น และการกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างกลุ่มโรงเรียน

สำหรับการไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

1. การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นมีผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติเพียง 6.12 % แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น

2. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของนักเรียน มีผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติเกินกึ่งหนึ่งคือ 53.06 % แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนเกินกึ่งหนึ่งไม่ได้จัดโปรแกรมในหมวดวิชาชีพให้สนองความต้องการของนักเรียน

3. การจัดโปรแกรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น มีผู้บริหารโรงเรียนไม่ได้ปฏิบัติถึง 48.98 % แสดงว่าผู้บริหารโรงเรียนเกินกึ่งหนึ่งไม่ได้จัดโปรแกรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน

จากข้อมูลในตารางที่ 5 เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหารโรงเรียน จะเห็นว่า ความพร้อมด้านต่าง ๆ จะทำให้การใช้หลักสูตรได้ผลบรรลุเป้าหมายนั้น ยังมีน้อย เพราะขาดบุคลากรที่จะรับผิดชอบงานด้านต่าง ๆ หนังสือหลักสูตรและเอกสาร โปรแกรมของหลักสูตรก็ยังไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น หลักสูตรหมวดวิชาชีพไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนยังประสบปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่อีกบ้างคือ

การจัดตารางสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร และการกำหนดนโยบายร่วมกันของกลุ่มโรงเรียน รวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน ประมาณกึ่งหนึ่ง ไม่ได้ปฏิบัติในการเปิดรายวิชาในหมวดวิชาชีพให้สนองความต้องการของนักเรียน และไม่ได้ปฏิบัติในการจัดโปรแกรมการเรียนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น

การใช้หลักสูตรในหมวดวิชาต่าง ๆ

1. คำถามสำหรับหัวหน้าสายวิชา

ในตอนี่ 2 ก. จะถามปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา โดยใช้คำถามตามในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ คือ การแนะนำครูในหมวด เรื่องวิธีสอน ห้องเรียน ห้องพิเศษที่ครูใช้ การแนะนำวิธีวัดผลแก่ครู วิธีที่ใช้ในการออกข้อสอบ และการจัดระดับคะแนนในหมวดวิชา ซึ่งในแต่ละหมวดวิชาใช้คำถามเหมือนกัน จะวิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้ของหัวหน้าสายวิชาโดยใช้หลักส่วน ถ้าเรื่องใดวิเคราะห์เปรียบเทียบกับอาจารย์ผู้สอน จะใช้วิเคราะห์โดยใช้คำสัมภาษณ์ที่สัมพันธ์จากตำแหน่งของคะแนน

ในตอนี่ 2 ข. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาในแต่ละหมวดวิชา จะได้พิจารณาตามปัญหาในด้านต่าง ๆ เหมือนกัน คือ ความร่วมมือของครูในหมวดวิชา การนิเทศครูเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าหลักสูตร ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ความเพียงพอของเวลาแก่นเนื้อหาในแต่ละรายวิชา การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ แต่ละโปรแกรม การเปิดวิชาเลือกในหมวด ความเพียงพอของครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความรู้ความสามารถของครูที่สอนความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของแบบเรียน การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในแต่ละรายวิชา การจัดกิจกรรมส่งเสริมค่านิยมวิชาการ และความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน โดยในแต่ละหมวดวิชาจะวิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้ร่วมกันโดยใช้วิธี หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในตอนที 3 โครงการปรับปรุงแต่ละหมวดวิชา ให้หัวหน้าสายวิชาเสนอแนะสิ่ง
ที่ ช่วยให้หลักสูตรเกิดผลดี

2. ถามอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวดวิชา ในการถามปัญหาของอาจารย์ผู้สอนในการ
ใช้หลักสูตรนี้ จะใช้คำถามที่แตกต่างกันในรายละเอียดตามลักษณะของหมวดวิชา แต่โครง
สร้างใหญ่ ๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังต่อไปนี้

ในตอนที 2 ก. จะถามปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในเรื่องต่าง ๆ คือ
วิธีสอนที่ใช้ เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร สถานที่ใช้ในการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์
การสอนต่าง ๆ การประเมินผล และวิธีในการออกข้อสอบ จะวิเคราะห์ปัญหาเหล่านี้ของ
อาจารย์ผู้สอนโดยใช้สัดส่วน ถ้าเรื่องใดวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหัวหน้าสายวิชา จะวิเคราะห์
โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากตำแหน่งของคะแนน

ในตอนที 2 ข. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละหมวด
วิชา จะได้พิจารณาถามปัญหาในด้านต่าง ๆ ตามลักษณะของหมวดวิชา ซึ่งเกี่ยวกับเรื่อง
ต่าง ๆ ดังนี้ คือ การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยว
กับหลักสูตร เนื้อหาวิชาและเวลาที่กำหนดให้ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า
การสอนและอุปกรณ์ การประเมินผล วิธีจัดระดับคะแนน การตรวจข้อสอบ และการจัดระดับ
คะแนนให้เสร็จตามกำหนด ซึ่งจะวิเคราะห์แต่ละหมวดโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละหมวดวิชา มีขั้นตอนตามลำดับดังนี้ คือ

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน
3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

โดยจะวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละหมวดเรียงตามลำดับต่อไปนี้คือ หมวดวิชาภาษาไทย
หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาพละนามัย หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์
หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศิลปศึกษา และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการให้ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาภาษาไทย มีการปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสาย 14 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 7 คน รองลงมาผู้สอนร่วมกับหัวหน้าสายวิชา 3 คน หัวหน้าวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 2 คน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาให้ระดับคะแนน 1 คน เจ้าหน้าที่วัดผลและครูผู้สอนให้ระดับคะแนน 1 คน

ดังนั้น การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าสายวิชามีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีข้อยู่ว่าที่หัวหน้าสายวิชาและเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ ที่ของ ปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.43	0.51	11
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.57	0.85	7
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.79	0.70	3
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครู ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.20	0.84	16 ก *
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.57	0.85	7
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวด	2.43	0.64	11
7. ความเพียงพอของเวลาดำเนินงานในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตร กำหนดให้สอน	2.64	0.63	6
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.50	0.94	10
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวด	2.79	1.05	3
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.86	0.77	2
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.43	0.65	11
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละ รายวิชา	2.57	0.65	7
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.79	0.70	3
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.00	0.78	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ	2.27	0.64	15
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.43	0.64	11

ก* ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ 4 คน

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน การเปิดวิชาเลือก ความเพียงพอของแบบเรียน ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน การนิเทศครูให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร และความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในหมวดวิชาใหม่ในแต่ละรายวิชา ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

การไม่ปฏิบัติตามการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายวิชาไม่ปฏิบัติตาม 4 คนในจำนวน 14 คน จะเห็นว่าหัวหน้าสายวิชาเกิน 1 ใน 4 ไม่ร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะเพื่อช่วยให้การใช้หลักสูตรใหม่เกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนาหรืออบรมครูผู้สอนก่อนการใช้หลักสูตร
2. ควรจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรต่าง ๆ ให้พร้อมและเพียงพอ
3. ควรจัดเตรียมแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนให้พร้อม
4. ควรมีครูพร้อมและเพียงพอ
5. ควรมีเจ้าหน้าที่ไปให้การนิเทศเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในโรงเรียน

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 7
เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยภาษาไทย

เอกสาร	ไม่มีเลข	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	2	16	6
คู่มือหลักสูตร	8	13	3
ประมวลการสอน	8	11	5
โครงการสอน	8	11	5
แบบเรียน	-	15	9
หนังสืออ่านประกอบ	-	21	3
คู่มือการประเมินผลการเรียน	9	12	3
รวม	35	99	34

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า

คู่มือหลักสูตรและคู่มือการประเมินผลการเรียน ไม่มีเลขค่อนข้างมาก มีแต่ไม่เพียงพอเพียงกึ่งหนึ่ง และมีเพียงพอเพียงจำนวนน้อย โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยภาษาไทย ยังมีไม่เพียงพออีกมาก สิ่งที่มียังพอค่อนข้างมาก คือ แบบเรียน

ตารางที่ 8
 วัสดุอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
 ในหมวดวิชาภาษาไทย

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	5	18	1
เทปและเครื่องเล่นเทป	6	13	5
แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	23	1	-
หุ่นจำลอง	20	4	-
สไลด์	23	1	-
รวม	77	37	6

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า

แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง และสไลด์ ไม่มีเลยจำนวนมาก มีแต่ไม่เพียงพอจำนวนน้อย และไม่ปรากฏว่ามีเพียงพอ โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ ในหมวดวิชาภาษาไทยนั้น ยังมีไม่เพียงพออีกจำนวนมาก สิ่งที่มีเพียงพออยู่บ้างคือ เทปและเครื่องเล่นเทป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ ที่ของ ปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาไทย	2.66	0.48	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย	2.79	0.66	2
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.54	0.95	7
4. การที่หลักสูตรใหม่มีคัมภีร์เนื้อหาวิชาวรรณคดีในวิชาภาษาไทย ที่เป็นวิชาบังคับออกเป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน	2.42	0.65	8
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.75	0.85	4
6. การสอนวิชาหลักภาษากับวรรณคดีให้สัมพันธ์กันตามที่หลักสูตร กำหนด	2.38	0.58	9
7. ความที่หลักสูตรกำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมง "การ ใช้ภาษา" ทุกคาบเวลา	2.58	0.83	6
8. ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของ นักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการให้	3.33	0.64	1
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาไทย	2.79	0.59	2
10. วิธีจัดระดับคะแนนในหมวด	2.04	0.63	11
11. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.17	0.70	10

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทยมีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูงคือ ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของนักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการให้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาไทย ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาไทย ตามที่หลักสูตรกำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมง "การใช้ภาษา" ทุกคาบเวลา และเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ วิธีจัดระดับคะแนนในหมวด

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา และอาจารย์ผู้สอนซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง
วิธีสอน ห้องพิเศษและสถานที่เรียน วิธีการวัดผล และการออกข้อสอบ

ตารางที่ 10

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาภาษาไทย

วิธีสอน	หัวหน้าสาขาวิชา		อาจารย์ผู้สอน		p
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	10	2	24	1	0.57
การแบ่งกลุ่มคนควา	10	2	22	2	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	11	1	18	4	
การฝึกปฏิบัติ	5	7	7	8	
การศึกษานอกสถานที่	4	8	6	9	
การสาธิต	2	10	5	10	
การอภิปราย	8	4	22	2	
การแสดงบทบาทสมมติ	6	5	8	7	
การแก้ปัญหา	3	9	9	6	
การสืบสวนสอบสวน	1	12	3	11	
การให้ทองจำ	6	5	14	5	
การสอนแบบโครงการ	2	10	2	12	

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับ คือ (1) การสืบสวนสอบสวน (2) การบรรยายและการแบ่งกลุ่มคนควา และ (3) การอภิปราย วิธีสอนที่แนะนำให้ใช้น้อยคือ การสืบสวนสอบสวน

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การบรรยาย (2) การแบ่งกลุ่มคนควา และการอภิปราย (3) การฝึกทักษะ ส่วนวิธีสอนที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสอนแบบโครงการ

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.57 ดังนั้นวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำปานกลาง

ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่ใช้สอบตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาภาษาไทย ปรากฏผลดังนี้

จากคำตอบหัวหน้าสายวิชา 14 คน พบว่า มีห้องปฏิบัติการทางภาษาเพียง 1 คน

จากคำตอบอาจารย์ผู้สอน 24 คน พบว่าไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาเลย 19 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 4 คน มีเพียงพอเพียง 1 คน

ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่า ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาในการสอนตามหลักสูตรใหม่

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11
สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอน
ใช้ในหมวดวิชาภาษาไทย

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		r
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	6	7	24	1	0.48
การสอบปากเปล่า	9	3	13	6	
การสอบภาคปฏิบัติ	7	6	10	7	
การตรวจผลงาน	17	1	20	2	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	8	5	15	5	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	9	3	17	4	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	11	1	18	3	

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงานและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย (2) การสอบปากเปล่าและการสอบข้อเขียนแบบปรนัย วิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือการสังเกต

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การสังเกต (2) การตรวจผลงาน และ (3) การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย

สิ่งที่น่าสังเกตคือ วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้ใช้น้อยที่สุดแต่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การสังเกต และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ เท่ากับ 0.48 ดังนั้นวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำปานกลาง

การออกข้อสอบในหมวดวิชาภาษาไทย จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 14 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบทั้ง 14 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 24 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบทั้ง 24 คน ดังนั้นทั้งหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาไทย

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาภาษาไทย มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 1.1 การให้ระดับคะแนนส่วนใหญ่ ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรเกิดผลดีอีกมาก เช่น การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็น ความเพียงพอของจำนวนครู ความเพียงพอของงบประมาณ การเปิดวิชาเลือก ความเพียงพอของแบบเรียน และยังมีปัญหาอีกบ้าง ดังต่อไปนี้คือ ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหา การนิเทศครูในหมวด ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร และความสอดคล้องของประมวลการสอน
  - 1.3 โครงการปรับปรุงหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย มีประเด็นต่าง ๆ
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่ขาดมาคือ คู่มือหลักสูตร และคู่มือประเมินผลการเรียน
  - 2.2 วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ยังขาดอีกจำนวนมาก สิ่งที่ไม่มีเลยจำนวนมากคือ แผนภาพใช้กับเครื่อง

ดังนี้

ฉายภาพข้ามศีรษะ หุ่นจำลอง และ สไลด์

2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน จะเห็นว่าความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายยังมีอีกมาก เช่น ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดี การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า และยังมีปัญหาต่าง ๆ อีกบาง เช่น การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และการฝึกทักษะทั้ง 4 ในช่วงโม่งการใช้ภาษา

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 วิธีสอน วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำ และอาจารย์ผู้สอนใช้ มี สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
- 3.2 ห้องพิเศษและสถานที่เรียน โรงเรียนส่วนมากยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา
- 3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
- 3.4 การออกข้อสอบ ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาสังคมศึกษา

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการให้ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีการปฏิบัติดัง
รายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 15 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
9 คน รองลงมาคือ หัวหน้าสาขาวิชาพร้อมกับครูเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 3 คน หัวหน้า
สาขาวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 2 คน และเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 1 คน

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาสังคมศึกษา หัวหน้าสาขาวิชา
มีความเห็นว่ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีอยู่บ้างที่หัวหน้าสาขาวิชาและ
เจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

คุรุศาสตร์วิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.27	0.70	14
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.27	0.80	15
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	3.13	0.83	2
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.70	0.67	8 ก*
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชา	2.13	0.52	16
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ ในหมวด	2.40	0.51	12
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้	3.00	0.65	3
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.80	0.56	7
9. การเปิดสอนวิชาเลือกในหมวด	2.87	0.52	5
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	3.20	0.77	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.47	0.74	11
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.60	0.51	10
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวด	2.87	0.64	5
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.93	0.80	4
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการของหมวด	2.62	0.51	9
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.40	0.63	12

* ผู้ที่ไม่ปฏิบัติ 5 คน

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาสังคมศึกษา มีปัญหามากในเรื่องดังต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูงคือ ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่กำหนดให้สอน การจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา การเปิดวิชาเลือก ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน การเปิดวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมให้ครูเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมวิชาการของหมวด และความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดคือ ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร

การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมให้ครูเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายไม่ได้ปฏิบัติ 5 คนใน 15 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาถึง 1 ใน 3 ไม่ร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาสังคมศึกษา หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะเพื่อช่วยให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1. ควรจัดเตรียมแบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ และอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
  2. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูผู้สอนก่อนการใช้หลักสูตร
  3. ควรเตรียมครูให้พร้อมและเพียงพอ
  4. ควรจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรให้พร้อมและเพียงพอ
  5. ครูควรสอนไม่เกินสัปดาห์ละ 15-16 ชั่วโมง
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเบื้องต้น เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 13
เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	-	13	13
คู่มือหลักสูตร	2	16	8
ประมวลการสอน	5	11	10
โครงการสอน	5	11	10
แบบเรียน	2	14	10
หนังสืออ่านประกอบ	2	19	5
คู่มือประเมินผลการเรียน	6	14	6
รวม	22	98	42

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า

ประมวลการสอน โครงการสอน และคู่มือประเมินผลการเรียน ยังมีโรงเรียนส่วนหนึ่งไม่มีเลย และที่มีเพียงพอมิเพียงส่วนน้อย โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่วนใหญ่ไม่มีเพียงพอ สิ่งที่มีเพียงพอก่อนข้างมากคือ หลักสูตรและแบบเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14
วัสดุอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาสังคมศึกษา

วัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	16	10	-
สไลด์	19	6	1
หุ่นจำลอง	13	13	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	14	11	1
ภาพยนตร์	22	4	-
แผนที่	-	22	4
ลูกโลก	2	21	3
ฟิล์มสตริป	18	7	1
แผนภูมิ	7	17	2
รวม	111	111	12

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า

แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สไลด์ เทปและเครื่องเล่นเทป ภาพยนตร์ และฟิล์มสตริป ไม่มีเลย เป็นส่วนมาก และไม่พบว่ามีเพียงพอหรือมีเพียงพอบ้างก็เป็นส่วนน้อย โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาสังคมศึกษายังมีไม่เพียงพออีกมาก สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ แผนที่

ตารางที่ 15

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาสังคมศึกษา	2.69	0.56	6
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในวิชาสังคมศึกษา	2.42	0.58	8
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.85	0.54	2
4. ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแต่ละรายวิชา	2.54	0.58	7
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.85	0.54	2
6. การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาของสังคม	2.81	0.63	4
7. การหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอนวิชาสังคมศึกษา	2.77	0.59	5
8. วิธีจัดระดับคะแนน	3.19	0.37	1
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.96	0.60	9

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ เรียงจากปัญหาระดับสูง คือ วิธีจัดระดับคะแนน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน การสอนที่ให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาของสังคม การหาหลักฐานทางสังคมมาใช้ในการสอนวิชาสังคมศึกษา การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนสังคมศึกษา และความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแต่ละรายวิชา ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวด

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง วิธีสอน ห้องพิเศษและสถานที่เรียน วิธีวัดผลและการออกข้อสอบ

ตารางที่ 16

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาสังคมศึกษา

วิธีสอน	หัวหน้าสาขาวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	13	1	26	1	0.94
การแบ่งกลุ่มคนควา	13	1	21	2	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	6	6	6	6	
การฝึกปฏิบัติ	6	6	2	10	
การศึกษานอกสถานที่	7	4	10	4	
การสาธิต	6	6	4	7	
การอภิปราย	10	3	15	3	
การแสดงบทบาทสมมติ	-	-	1	11	
การแก้ปัญหา	7	4	7	5	
การสืบสวนสอบสวน	-	-	1	11	
การให้ทองจำ	1	9	3	9	
การสอนแบบโครงการ	1	9	4	7	

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การบรรยาย และการแบ่งกลุ่มคนควา (2) การอภิปราย ส่วนวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาแนะนำให้ใช้น้อยคือ การให้ทองจำ และการสอนแบบโครงการ

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การบรรยาย (2) การแบ่งกลุ่มคนควา (3) การอภิปราย ส่วนวิธีสอนที่ใช้น้อย คือ การแสดงบทบาทสมมติ และการสืบสวนสอบสวน

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.98 ดังนั้นวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนมีสหสัมพันธ์อยู่ในสูงมาก แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำมากที่สุด

ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาสังคมศึกษาปรากฏผลดังนี้

จากคำตอบหัวหน้าสาขาวิชา 15 คน พบว่ามีห้องสังคมศึกษา 1 คน

จากคำตอบอาจารย์ผู้สอน 26 คน พบว่าไม่มีห้องสังคมศึกษาเลย 11 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 15 คน

ดังนั้น หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ยังขาดห้องสังคมศึกษาอีกจำนวนมาก สำหรับใช้สอนตามหลักสูตรใหม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17
สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาสังคมศึกษา

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	12	2	13	5	0.78
การสอบปากเปล่า	8	6	9	6	
การสอบภาคปฏิบัติ	7	7	7	7	
การตรวจผลงาน	15	1	21	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	9	4	17	3	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	9	4	19	2	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	12	2	17	3	

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสังเกต และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบภาคปฏิบัติ

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสอบข้อเขียนแบบปรนัย (3) การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบภาคปฏิบัติ

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่ หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.78 ดังนั้นวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ จึงมีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่

การออกข้อสอบในหมวดวิชาสังคมศึกษา จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 15 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 12 คน หัวหน้าสาขาวิชาร่วมกับครูผู้สอนออกข้อสอบ 3 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 26 คน พบว่าครูผู้สอนออกข้อสอบทั้ง 26 คน ดังนั้น หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนเกือบทั้งหมดมีความเห็นว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาสังคมศึกษา

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาสังคมศึกษา มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1 การให้ระดับคะแนน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมค่านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลอีกมาก เช่น ความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น ความเพียงพอของแบบเรียน การเปิดวิชาเลือกในหมวด การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม และยังมีปัญหาอีกบางดังนี้ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครู การจัดกิจกรรมส่งเสริมค่านวิชาการ และความสอดคล้องของประมวลการสอน
  - 1.3 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่ขาดมากคือ ประมวลการสอน โครงการสอน และคู่มือประเมินผลการเรียน
  - 2.2 วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ยังขาดอีกมาก สิ่งที่ไม่มีเลยจำนวนมากคือ ภาพยนตร์

2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน จะเห็นว่า ยังขาดความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อจะให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายอีกหลายด้านเช่น วิธีจัดระดับคะแนน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนคว่า เนื้อหาวิชากับเวลาที่ใช้สอน การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้วิธีแก้ปัญหาสังคม การหาหลักฐานทางสังคมมาใช้สอน และยังมีปัญหาอีกบ้าง เช่น การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน และความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา ซึ่งมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 วิธีสอน วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มี สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

3.2 ห้องพิเศษและสถานที่เรียน ยังมีโรงเรียนอีกจำนวนมากที่ขาดห้องสังคมศึกษา

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำต่ออาจารย์ผู้สอนใช้มี สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.4 การออกข้อสอบในหมวดวิชาสังคมศึกษา ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ ออกข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลในหมวดวิชาพลานามัย

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการใช้ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา

การใช้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาพลานามัย มีการปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 11 คน พบว่าครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 10 คน และคณะกรรมการในหมวดวิชาให้ระดับคะแนน 1 คน

ดังนั้นการใช้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าสายวิชา มีความเห็นว่าส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 18

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาพลานามัย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.82	0.75	15
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.91	0.31	11
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.64	1.08	2
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.43	0.53	7 ก*
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	1.91	0.54	11
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	1.91	0.54	11
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.55	0.82	3
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.45	0.69	5
9. การเปิดวิชาเลือก	2.36	0.92	8
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	3.27	0.70	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.91	0.83	11
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.18	0.60	9
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.55	0.69	3
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.45	0.93	5
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	2.00	0.82	10
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	1.54	0.52	16

ก* ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ 4 คน

จากตารางที่ 18 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาพลานามัย มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน และความเพียงพอของเวลาแก่นเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน

การไม่ได้นำปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายไม่ได้ปฏิบัติ 4 คนใน 11 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาเกิน 1 ใน 3 ไม่ร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะเพื่อช่วยให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

1. ควรมีครูพลศึกษาเพียงพอ
2. ควรมีอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนอย่างเพียงพอ
3. ควรมีโรงพลศึกษา
4. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนาหรืออบรมครูก่อนการใช้หลักสูตร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุและอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 19
เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	3	12	6
คู่มือหลักสูตร	5	13	3
ประมวลการสอน	6	12	3
โครงการสอน	7	10	4
แบบเรียน	4	12	5
หนังสืออ่านประกอบ	6	14	1
คู่มือประเมินผลการเรียน	8	11	2
รวม	39	84	24

จากตารางที่ 19 จะเห็นว่า

ประมวลการสอน โครงการสอน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือประเมินผลการเรียน ไม่มีเลยค่อนข้างมาก ที่มีเพียงพอมีจำนวนน้อย โดยส่วนรวมเอกสารการใช้หลักสูตร ในหมวดวิชาพลานามัยยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ หลักสูตร

ตารางที่ 20
วัสดุและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาพลานามัย

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
สไลด์	15	6	-
หุ่นจำลอง	15	6	-
โต๊ะบึงปอง	-	16	5
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกีฬา	-	18	3
อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการฝึกกรีฑา	1	20	-
อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ	12	9	-
รวม	43	75	8

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่า

สไลด์ หุ่นจำลอง และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะนั้น ไม่มีเลย เป็นส่วนมาก โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาพลานามัย ยังมีไม่เพียงพออีกเป็นจำนวนมาก สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ โต๊ะบึงปอง

ตารางที่ 21

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาพลานามัย	2.42	0.60	4
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย	2.14	0.36	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.38	0.74	5
4. การเปิดวิชาบังคับและวิชาเลือกในหมวดวิชาพลานามัย ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร	3.09	0.62	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.62	0.59	3
6. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในแต่ละราย วิชาที่เปิดสอน	2.81	0.60	2
7. วิธีจัดระดับคะแนน	2.14	0.57	6
8. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตาม กำหนด	2.10	0.54	8

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ การเปิดวิชาบังคับและวิชาเลือกในหมวดวิชาพลานามัยให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน และความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า

3. การไขหลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องวิธีสอน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน วิธีการวัดผลและการออกข้อสอบ

ตารางที่ 22

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาพลาณามัย

วิธีสอน	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	6	3	16	2	0.82
การแบ่งกลุ่มคนควา	3	6	4	6	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	6	3	15	3	
การฝึกปฏิบัติ	7	2	19	1	
การศึกษานอกสถานที่	0	11	1	9	
การสาธิต	9	1	14	4	
การอภิปราย	3	6	3	7	
การแสดงบทบาทสมมติ	0	11	3	7	
การแก้ปัญหา	4	5	5	5	
การสืบสวนสอบสวน	1	8	0	11	
การให้ทองจำ	1	8	0	11	
การสอนแบบโครงการ	1	8	1	9	

จากตารางที่ 22 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ

(1) การสาธิต (2) การฝึกปฏิบัติ (3) การบรรยาย และการฝึกทักษะ

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การฝึกปฏิบัติ (2) การบรรยาย และ (3) การฝึกทักษะ ส่วนวิธีสอนที่ใช้น้อยที่สุดคือ การศึกษานอกสถานที่

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.82 ดังนั้นวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่ ห้องพิเศษและสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ ในหมวดวิชาพลานามัย จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 11 คน พบว่า มีโรงพลศึกษา 2 คน มีสนามกีฬาต่าง ๆ 3 คน

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 21 คน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

โรงพลศึกษา ไม่มีเลย 15 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 6 คน

สนาม มีแต่ไม่เพียงพอ 15 คน มีเพียงพอ 6 คน

สนามบาสเกตบอล มีแต่ไม่เพียงพอ 17 คน มีเพียงพอ 4 คน

สนามแบดมินตัน ไม่มีเลย 10 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 11 คน

ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ยังขาดโรงพลศึกษา สนามแบดมินตัน แต่มีสนาม และสนามบาสเกตบอลไม่เพียงพอ สำหรับใช้สอนตามหลักสูตรใหม่

ตารางที่ 23
สหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาพลานามัย

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		r
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	7	2	12	4	0.87
การสอบปากเปล่า	1	7	3	6	
การสอบภาคปฏิบัติ	10	1	20	1	
การตรวจผลงาน	6	4	15	3	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	5	6	2	7	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	6	4	4	5	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	7	2	17	2	

จากตารางที่ 23 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับ คือ (1) การสอบภาคปฏิบัติ (2) การสังเกตและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบปากเปล่า

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การสอบภาคปฏิบัติ (2) การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย (3) การตรวจผลงาน ส่วนวิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบข้อเขียนแบบปรนัย

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ เท่ากับ 0.87 ดังนั้นวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ จึงมีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่

การออกข้อสอบในหมวดวิชาพลานามัย จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 11 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 9 คน หัวหน้าสาขาวิชาร่วมกับครูผู้สอนออกข้อสอบ 2 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 21 คนพบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 19 คน และหัวหน้าสาขาวิชาร่วมกับครูผู้สอนออกข้อสอบ 2 คน ดังนั้นหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า การออกข้อสอบในหมวดวิชาพลานามัยนั้น ส่วนใหญ่ครูผู้สอนออกข้อสอบ และมีอยู่บางที่หัวหน้าสาขาวิชาร่วมกับครูผู้สอนออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาพลานามัย

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาพลานามัย มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 1.1 การให้ ระบายคะแนน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระบายคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา จะเห็นว่า ยังขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายอยู่บ้าง เช่น ความเพียงพอของจำนวนครู ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชา และความเพียงพอของแบบเรียน
  - 1.3 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหาในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาพลานามัย มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 2.1 เอกสารการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารการใช้หลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่ไม่มีเลยจำนวนมากคือ คู่มือประเมินผลการเรียน
  - 2.2 วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอจำนวนมาก เช่น สไลด์ และหุ่นจำลอง
  - 2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมในการใช้หลักสูตรให้เกิดผลดี เช่น การเปิดวิชาบังคับและวิชาเลือกให้เหมาะสมกับจำนวนบุคลากร ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ และความเพียงพอของเวลาที่ให้นักเรียนค้นคว้า

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชา
 ภาลนามัย มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 วิธีสอน วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
 มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.2 ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน โรงเรียนโดยทั่วไปยังขาดโรง
 พลศึกษา และสนามแบดมินตัน

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์
 ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.4 การออกข้อสอบ ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ มีอยู่บ้างที่
 หัวหน้าสาขาวิชาร่วมกับครูผู้สอนออกข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการให้
 ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีวิธีการ
 ปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 12 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
 9 คน รองลงมาคือครูผู้สอนร่วมกับหัวหน้าสาขาวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 2 คน และมี
 คณะกรรมการหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 1 คน ดังนั้นการให้ระดับคะแนนในหมวด
 วิชาวิทยาศาสตร์ หัวหน้าสาขาวิชามีความเห็นว่า ส่วนมากครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
 มีอยู่บ้างที่หัวหน้าสาขาวิชาและคณะกรรมการหมวดให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 24

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.00	0.43	11
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.75	0.87	16
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.58	1.00	4
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.25	0.71	8 ก *
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	1.92	0.51	12
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	1.92	0.29	12
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.75	0.75	2
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.33	0.65	7
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวด	2.17	0.71	9
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.75	0.97	2
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.83	0.39	15
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.89	0.29	1
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.17	0.58	9
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.50	0.52	5
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	2.36	0.50	6
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	1.92	0.67	12

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสายวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ส่วนที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดคือ การนิเทศครูในหมวดวิชาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตร ของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายวิชาไม่ได้ปฏิบัติ 4 คนใน 12 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาถึง 1 ใน 3 ไม่รวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะ เพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อยดังต่อไปนี้

1. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนาหรืออบรมครูเกี่ยวกับการสอนวิชาวิทยาศาสตร์
2. ควรมีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
3. ควรมีครูวิทยาศาสตร์แต่ละสาขาอย่างเพียงพอ
4. การวัดผลควรถือเกณฑ์ว่าต้องได้ระดับคะแนนถึงระดับ 2 จึงถือว่าสอบได้
5. ควรจัดเตรียมแบบเรียนให้พร้อมทุกรายวิชา
6. ระยะเวลาที่กำหนดให้สอนในแต่ละรายวิชายังไม่เพียงพอ

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง เอกสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 25

เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

เอกสาร	ไม่มีเลข	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
เอกสาร	1	12	14
คู่มือหลักสูตร	8	15	4
ประมวลการสอน	6	11	10
โครงการสอน	7	10	10
แบบเรียน	-	12	15
หนังสืออ่านประกอบ	3	20	4
คู่มือประเมินผลการเรียน	10	14	3
รวม	35	94	60

จากตารางที่ 25 จะเห็นว่า

คู่มือหลักสูตรและคู่มือประเมินผลหลักสูตร ไม่มีเลยจำนวนมาก มีเพียงพอเป็นส่วนน้อย โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ แบบเรียนและหลักสูตร

ตารางที่ 26
วัสดุและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองฟิสิกส์	2	25	-
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองชีววิทยา	2	25	-
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองเคมี	2	23	2
สไลด์	10	16	1
ฟิล์มสตริป	20	6	1
หุ่นจำลอง	18	9	-
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	20	6	1
รวม	74	110	5

จากตารางที่ 26 จะเห็นว่า

ฟิล์มสตริป หุ่นจำลอง และแผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ไม่มีเลยเป็นจำนวนมาก ที่มีเพียงพอจำนวนน้อยมากหรือไม่มีเลย โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ยังมีไม่เพียงพออีกมาก

ตารางที่ 27

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์	2.56	0.64	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์	2.41	0.63	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน	2.96	0.31	1
4. ความเป็นลำดับต่อเนื่องของเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ในแต่ละรายวิชา	2.33	0.83	7
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.96	0.59	1
6. การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์	2.81	0.68	3
7. การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา	2.70	0.54	4
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.07	0.54	9
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.11	0.80	8

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์ การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในแต่ละรายวิชา และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ วิธีจัดระดับคะแนน

3. การใช้หลักสูตรหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง วิธีสอน ห้องพิเศษและสถานที่เรียน วิธีการวัดผล และการออกข้อสอบ

ตารางที่ 28

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

วิธีสอน	หัวหน้าสาขาวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	7	3	24	1	0.25
การแบ่งกลุ่มคนควา	6	4	17	4	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	8	2	21	2	
การฝึกทักษะ	2	10	21	2	
การฝึกปฏิบัติ	3	8	10	6	
การศึกษานอกสถานที่	5	5	1	12	
การสาธิต	9	1	8	9	
การอภิปราย	4	7	14	5	
การแสดงบทบาทสมมติ	0	12	2	11	
การแก้ปัญหา	3	8	9	7	
การสืบสวนสอบสวน	5	5	8	9	
การให้ทองจำ	1	11	9	7	
การสอนแบบโครงการ	-	-	-	-	

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่า

ก. วิธีการสอนที่ หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การสาธิต (2) การปฏิบัติการในห้องทดลอง และ (3) การบรรยาย ส่วนวิธีการสอนที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การให้ทองจำ

ข. วิธีการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับ คือ (1) การบรรยาย (2) การปฏิบัติการในห้องทดลอง และการฝึกทักษะ (3) การแบ่งกลุ่มคนควา ส่วนวิธีการที่ใช้น้อยที่สุดคือ การศึกษานอกสถานที่

เนื่องจากความสัมพันธ์สัมพันธระหว่างวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.25 ดังนั้นวิธีการสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นจำนวนมาก

ห้องพิเศษและสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 12 คน พบว่า มีห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ใช้สอน 12 คน มีเรือนเพาะชำใช้สอน 2 คน

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 27 คน พบว่า ตามรายการต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ไม่มีเลย 4 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 18 คน มีเพียงพอ 5 คน

ห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิต 13 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 10 คน มีเพียงพอ 4 คน

ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ยังมีห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอในการสอนตามหลักสูตรใหม่ ส่วนห้องเรียนที่มีโต๊ะสาธิตยังขาดอีกจำนวนมาก

ตารางที่ 29
สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		p
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	8	2	20	2	0.79
การสอบปากเปล่า	3	7	8	7	
การสอบภาคปฏิบัติ	7	5	15	4	
การตรวจผลงาน	11	1	26	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	5	6	14	5	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	8	2	13	6	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	8	2	19	3	

จากตารางที่ 29 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสังเกต การสอบข้อเขียนแบบปรนัย และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือการสอบปากเปล่า

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสังเกต (3) การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือการสอบปากเปล่า

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำ และอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.79 ดังนั้นวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้จึงมีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงแสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำเป็นส่วนใน

การออกข้อสอบในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 12 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบทั้ง 12 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 27 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 25 คน วิชาข้อสอบของสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2 คน ดังนั้นหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนเกือบ ทั้งหมดมีความเห็นว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 การให้ระดับคะแนน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
- 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาจะเห็นว่า ยังขาดความพร้อมที่จะให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมาย เช่น ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของจำนวนครู ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาใน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น
- 1.3 โครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก่ปัญหาที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารหลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ยังมีไม่เพียงพอ

2.2 วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพออีกมาก

2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมที่จะให้หลักสูตรเกิดผลตามเป้าหมาย ในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน ความเพียงพอที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กับเวลาที่ใช้สอน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า การใช้เครื่องมือ ประกอบการสอน การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ในการสอน

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ในมหาวิทยาลัย วิทยาศาสตร์

3.1 วิธีสอนที่ใช้ วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอน ใช้ มีสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ห้องพิเศษและสถานที่เรียน โรงเรียนโดยทั่วไปยังมีห้อง วิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอ

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 การออกข้อสอบ ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

การวิเคราะห์หลักสูตรในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง การให้ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัย การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ มีวิธีการปฏิบัติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 13 คน พบว่าครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 11 คน ครูผู้สอนร่วมกับหัวหน้าสายวิชาให้ระดับคะแนน 2 คน

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ หัวหน้าสาย
วิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีอยู่บ้าง
ที่หัวหน้าสายวิชาพร้อมกับครูให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 30

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.15	0.55	11
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.31	0.63	7
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.46	0.97	4
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้ เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.86	0.76	1 ก *
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.15	0.80	11
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	1.92	0.64	14
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตร กำหนดให้สอน	1.92	0.95	14
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.30	0.87	10
9. การเปิดวิชาเลือก	2.31	0.85	8
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.31	0.77	8
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.62	0.51	16
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.46	0.97	4
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.38	0.65	6
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.62	0.87	3
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	2.67	0.52	2
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.08	0.87	13

ก* ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ 6 คน

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า

... การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาคณิตศาสตร์ มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณ วิชาการ และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ส่วนข้อ ที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ ความรู้ความสามารถของครูที่จะสอนในแต่ละรายวิชา

... การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับ กลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรม ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายไม่ได้ปฏิบัติ 6 คน ใน 13 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาเกือบกึ่งหนึ่ง ไม่ร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะเพื่อ ให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

1. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูผู้สอน ก่อนการใช้หลักสูตร
2. ควรมีครูคณิตศาสตร์อย่างเพียงพอในรายวิชาที่เปิดสอน
3. ควรจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรให้พร้อมและเพียงพอ
4. ควรมีอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
5. ควรจัดเตรียมแบบเรียนให้พร้อมทุกรายวิชา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องเอกสารเกี่ยวกับ การใช้หลักสูตร วัสดุและอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 31

เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

เอกสาร	ไม่มีเลข	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	4	8	11
คู่มือหลักสูตร	6	12	5
ประมวลการสอน	2	11	10
โครงการสอน	8	9	6
แบบเรียน	-	9	14
หนังสืออ่านประกอบ	1	16	6
คู่มือการประเมินผลการเรียน	9	12	2
รวม	30	67	54

จากตารางที่ 31 จะเห็นว่า

โครงการสอนและคู่มือประเมินผลการเรียน ไม่มีเลขเป็นจำนวนมาก มีเพียงพอเป็นส่วนน้อย โดยส่วนรวมเอกสารการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ แบบเรียน

ตารางที่ 32
วัสดุและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพ ขามสี่ระยะ	19	3	1
ฟิล์มสตริป	21	2	-
สไลด์	20	3	-
รูปทรงเรขาคณิตต่าง ๆ	12	10	1
รวม	72	18	2

จากตารางที่ 32 จะเห็นว่า

ทุกรายการสอนใหญ่ไม่มีเลย แต่ที่ไม่มีเลยเป็นส่วนใหญ่คือ ฟิล์มสตริป และ
สไลด์ ทั้งนี้ วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน ตามหลักสูตร
ใหม่ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ยังมีไม่เพียงพออีกจำนวนมาก

ตารางที่ 33

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.91	0.69	3°
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.48	0.59	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.48	0.59	6
4. ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา	3.08	0.79	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	2.74	0.69	4
6. ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ตรวจงานของนักเรียน	3.00	0.67	2
7. การได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน	2.65	0.83	5
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.34	0.57	8
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.08	0.51	9

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี โดยเรียงจากปัญหาระดับสูงคือ ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนก่อให้เกิดปัญหาในการเลือกเรียนแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ตรวจงานของนักเรียน การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และการได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือการตรวจข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์
ในเรื่อง วิธีสอน ห้องพิเศษและสถานที่เรียน วิธีการวัดผล และการออกข้อสอบ

ตารางที่ 34

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

วิธีสอน	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		p
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	9	2	21	1	0.68
การแบ่งกลุ่มคนควา	3	5	3	9	
การปฏิบัติกรในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	10	1	21	1	
การฝึกปฏิบัติ	6	4	12	4	
การศึกษานอกสถานที่	-	-	-	-	
การสาธิต	2	9	4	7	
การอภิปราย	3	5	4	7	
การแสดงบทบาทสมมติ	1	10	3	9	
การแก้ปัญหา	7	3	18	3	
การสืบสวนสอบสวน	1	10	8	5	
การให้ทองจำ	3	5	8	5	
การสอนแบบโครงการ	3	5	2	11	

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การฝึกทักษะ (2) การบรรยาย และ (3) การแก้ปัญหา ส่วนวิธีสอนที่แนะนำให้ใช้น้อย คือ การแสดงบทบาทสมมติ และการสืบสวนสอบสวน

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การบรรยายและการฝึกทักษะ (2) การแก้ปัญหา (3) การฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีสอนที่ใช้น้อยที่สุดคือการสอนแบบโครงการ

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.68 ดังนั้น วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางแสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำปานกลาง

ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 13 คน พบว่า มีการใช้ห้องพิเศษในการสอนคณิตศาสตร์ เพียง 1 คน

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 23 คน พบว่า ไม่มีห้องคณิตศาสตร์เลย 15 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 6 คน มีเพียงพอ 2 คน

ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า มีห้องคณิตศาสตร์ไม่เพียงพอสำหรับสอนตามหลักสูตรใหม่

ตารางที่ 35
สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์
ผู้สอนใช้ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	8	4	12	2	0.72
การสอบปากเปล่า	5	6	6	7	
การสอบภาคปฏิบัติ	2	7	8	5	
การตรวจผลงาน	12	2	11	3	
การสอบขอเขียนแบบอัตนัย	6	5	9	4	
การสอบขอเขียนแบบปรนัย	9	3	8	5	
การสอบขอเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	13	1	20	1	

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดตามลำดับคือ (1) การสอบขอเขียนแบบอัตนัยและปรนัย (2) การตรวจผลงาน (3) การสอบขอเขียนแบบปรนัย วิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบภาคปฏิบัติ

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดตามลำดับคือ (1) การสอบขอเขียนแบบอัตนัยและปรนัย (2) การสังเกต (3) การตรวจผลงาน ส่วนวิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบปากเปล่า

เนื่องจากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของวิธีวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.72 ดังนั้น วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ จึงมีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่

การออกข้อสอบในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 13 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 12 คน มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ 1 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 23 คน พบว่า ครูผู้สอนออกข้อสอบ 21 คน และมีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ 2 คน ดังนั้นหัวหน้าสาขาวิชา และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบมีอยู่ส่วนน้อยที่คณะกรรมการของโรงเรียนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 1.1 การให้ระดับคะแนน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา มีปัญหาบางอย่างดังนี้ คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น
  - 1.3 โครงการปรับปรุง ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่มีไม่เพียงพอจำนวนมากคือ คู่มือการประเมินผลการเรียน
  - 2.2 วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์การสอนยังมีไม่เพียงพอจำนวนมาก
  - 2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน จะเห็นความพร้อมกันต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายยังมีอีกมาก เช่น ปัญหาในการเลือกเรียน ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ทบทวนงาน การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม และยังมีปัญหาอยู่บ้าง เช่น ความเพียงพอของเวลาที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และการได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอน ในหมวดวิชา
คณิตศาสตร์ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 วิธีสอน วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
มีสหสัมพันธ์อยู่ระดับปานกลาง

3.2 ห้องพิเศษและสถานที่เรียน โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องพิเศษ
ที่ใช้สอนคณิตศาสตร์

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำ และอาจารย์
ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.4 การออกข้อสอบ ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการให้ระดับ
คะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา

การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีวิธีการปฏิบัติ
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 14 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
10 คน ครูผู้สอนร่วมกับหัวหน้าสาขาวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 4 คน

ดังนั้น การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้า
สาขาวิชามีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน และมีอยู่ส่วนหนึ่งที่ครู
ผู้สอนร่วมกับหัวหน้าสาขาวิชาเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 36
ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.08	0.71	12
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.00	0.64	15
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.08	0.66	12
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.54	0.73	9 ข*
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	2.44	0.49	10
6. การจัดลำดับความตลเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.44	0.49	10
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.08	0.65	12
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.62	0.83	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวด	2.62	0.83	6
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.92	0.64	1
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.92	0.43	1
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.92	0.43	1
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	2.92	1.04	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.62	0.83	6
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	1.92	0.77	16
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.92	0.76	1

ผู้ที่ไม่ได้ปฏิบัติ 4 คน

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความรู้ความสามารถของครูที่จะสอนในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน การเปิดสอนวิชาต่างๆ ตามโปรแกรม การเปิดวิชาเลือก การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นในแต่ละรายวิชา และการร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ส่วนข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดก็คือ การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา

การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายไม่ได้ปฏิบัติ 4 คน ใน 13 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาเกือบ 1 ใน 3 ไม่รวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะ เพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี ดังต่อไปนี้

1. ควรจัดให้มีการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูผู้สอนก่อนการใช้หลักสูตร
2. ควรมีอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
3. ควรจัดเตรียมแบบเรียน และหนังสืออ่านประกอบให้พร้อมและเพียงพอ
4. ควรจัดเตรียมเอกสารหลักสูตรให้พร้อมและเพียงพอ
5. ควรมีห้องภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ
6. หลักสูตรก่อนประกาศใช้ควรมีการทดลองก่อน

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง เอกสาร
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุและอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 37

เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	1	13	12
คู่มือหลักสูตร	9	8	9
ประมวลการสอน	6	10	10
โครงการสอน	10	8	8
แบบเรียน	-	7	19
หนังสืออ่านประกอบ	2	17	7
คู่มือประเมินผลการเรียน	11	8	7
รวม	39	71	72

จากตารางที่ 37 จะเห็นว่า

โครงการสอน และคู่มือประเมินผลการเรียน ไม่มีเลย เป็นจำนวนมาก โดย
ส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษยังมีไม่เพียงพออีก
มาก สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ แบบเรียน

ตารางที่ 38
วัสดุและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
แผ่นภาพที่ใช้กับเครื่องฉายภาพ ข้ามศีรษะ	22	4	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	-	20	6
ฟิล์มสตริป	21	5	-
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	8	15	3
แผ่นภาพประกอบการเรียน	11	15	-
รวม	62	59	9

จากตารางที่ 38 จะเห็นว่า

แผ่นภาพที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และฟิล์มสตริป ส่วนใหญ่ไม่มีเลย โดยส่วนรวมวัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีไม่เพียงพอจำนวนมาก สิ่งที่มีเพียงพอค่อนข้างมากคือ เทปและเครื่องเล่นเทป

ตารางที่ 39

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	2.69	0.68	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ	2.30	0.55	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.27	0.63	7
4. การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.80	0.69	4
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.81	0.69	3
6. วิธีจัดระดับคะแนน	2.00	0.69	8
7. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.92	0.77	9
8. การบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะให้เรียนวิชาอื่นต่อไป	2.84	0.61	2
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ	3.15	0.61	1

จากตารางที่ 39 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษมีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูงคือ การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะในวิชาภาษาอังกฤษ การบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะให้เรียนวิชาอื่นต่อไป ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์
ในเรื่อง วิธีสอน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน วิธีการวัดผล และการออกข้อสอบ

ตารางที่ 40

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีสอน	หัวหน้าสาขาวิชา		อาจารย์ผู้สอน		p
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	8	2	25	1	0.73
การแบ่งกลุ่มคนกว่า	8	2	10	6	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	11	1	22	2	
การฝึกปฏิบัติ	4	5	11	4	
การศึกษานอกสถานที่	2	8	2	9	
การสาธิต	1	10	7	7	
การอภิปราย	1	10	5	8	
การแสดงบทบาทสมมติ	3	6	11	4	
การแก้ปัญหา	2	8	2	9	
การสืบสวนสอบสวน	-	-	-	-	
การให้ทองจำ	8	2	14	3	
การสนทนาแบบโครงการ	3	6	1	11	

จากตารางที่ 40 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มาก เรียงตามลำดับ คือ (1) การฝึกทักษะ (2) การบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควา และการให้ทองจำ

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับ คือ (1) การบรรยาย (2) การฝึกทักษะ (3) การให้ทองจำ และวิธีการสอนที่ใช้บ่อยที่สุดคือ การสอนแบบโครงการ

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.53 ดังนั้นวิธีการสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่

ห้องพิเศษและสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 10 คน พบว่า มีการใช้ห้องปฏิบัติการ

ทางภาษาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพียง 2 คน

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 26 คน ตอบมาพบว่า มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพียงพอ 1 คน มีแต่ไม่เพียงพอ 3 คน ไม่มีเลย 22 คน

ดังนั้น หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับใช้สอนตามหลักสูตรใหม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41
สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		r
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	9	4	6	7	0.33
การสอบปากเปล่า	10	3	11	3	
การสอบภาคปฏิบัติ	4	5	9	6	
การตรวจผลงาน	11	2	20	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	2	7	10	5	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	3	6	12	2	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	12	1	11	3	

จากตารางที่ 41 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับ คือ (1) การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย (2) การตรวจผลงาน (3) การสอบปากเปล่า ส่วนวิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย

ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสอบข้อเขียนแบบปรนัย (3) การสอบปากเปล่าและการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสังเกต

เนื่องจากความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.33 ดังนั้นวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและ

อาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีวัดผล ตามที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำปานกลาง

การออกข้อสอบในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 13 คนพบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ 12 คน มีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ 1 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 26 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ 25 คน และมีคณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ 1 คน ดังนั้นการออกข้อสอบใน หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนเกือบทั้งหมดมีความเห็น ว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 การให้ระดับคะแนน ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
- 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา จะเห็นว่ายังขาดความ พร้อมกันต่าง ๆ อีกมาก เพื่อให้หลักสูตรเกิดเป้าหมาย เช่น ความเพียงพอของจำนวน ครู ความรู้ความสามารถของครูที่สอน ความสอดคล้องของประมวลการสอน ความ เพียงพอของแบบเรียน ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน และยังมี ปัญหาอยู่อีกบ้าง เช่น การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม การเปิดวิชาเลือก และ การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น
- 1.3 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสาขาวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ

- 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ยังมีไม่เพียงพอ สิ่งที่มีไม่เพียงพอจำนวนมากคือ โครงการสอน และคู่มือประเมินผล

2.2 วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอเป็นส่วนใหญ่

2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายคือ การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ การบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนให้เรียนวิชาอื่น ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า การจัดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอน

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้คือ

3.1 วิธีสอน วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน โรงเรียนโดยทั่วไปยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษา

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 การออกข้อสอบในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่องการให้ระดับคะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และโครงการปรับปรุงหมวดวิชา การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาศิลปศึกษา มีวิธีการปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสาขาวิชา 6 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 4 คน หัวหน้าหมวดเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 1 คน เจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน 1 คน

ดังนั้น การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในหมวดวิชาศิลปศึกษา หัวหน้า
สายวิชามีความเห็นว่า ส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน มีอยู่บ้างที่หัวหน้าหมวด
วิชาและเจ้าหน้าที่วัดผลเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 42

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.17	0.75	15
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.17	0.75	15
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.50	0.55	8
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.40	0.89	11
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.33	0.52	12
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.33	0.84	12
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.53	1.03	7
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.50	0.55	8
9. การเปิดวิชาเลือก	2.67	0.52	4
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.67	0.82	4
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.50	0.55	8
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	3.33	0.82	1
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	3.33	0.82	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.67	0.75	4
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	2.83	0.88	3
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.33	0.52	12

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษา มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ของหมวด การเปิดวิชาเลือก ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน และความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละหมวดวิชา ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดคือ ความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่ และการนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา คือ การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่ หัวหน้าสายวิชาไม่ได้ปฏิบัติ 1 คนใน 6 คน แสดงว่ามีหัวหน้าสายวิชาส่วนน้อยไม่รวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาศิลปศึกษา หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี ดังต่อไปนี้

1. ควรมีอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ
2. ควรมีครูศิลปศึกษาอย่างเพียงพอ
3. ควรจัดเตรียมแบบเรียนให้ครบทุกรายวิชา
4. การจัดตารางสอนควรจัด 2 คาบติดต่อกัน

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง เอกสาร
เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุและอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

ตารางที่ 43
เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา

เอกสาร	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
หลักสูตร	-	2	3
คู่มือหลักสูตร	2	3	-
ประมวลการสอน	-	4	1
โครงการสอน	-	2	3
แบบเรียน	-	2	3
หนังสืออ่านประกอบ	1	1	3
คู่มือประเมินผลการเรียน	2	3	-
รวม	5	17	13

จากตารางที่ 43 จะเห็นว่า

คู่มือหลักสูตร และคู่มือประเมินผลหลักสูตรนั้น บางโรงเรียนยังไม่มีเลย
โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ

ตารางที่ 44
วัสดุและอุปกรณ์การสอนที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่
ในหมวดวิชาศิลปศึกษา

วัสดุและอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
เครื่องดนตรี (ไทย,สากล)	2	3	-
หุ่นจำลอง	3	2	-
เครื่องบันทึกเสียงหรือเครื่อง เล่นแผ่นเสียง	1	4	-
วัสดุที่ใช้สำหรับฝึกวิชาศิลปศึกษา	2	3	-
รวม	8	12	-

จากตารางที่ 44 จะเห็นว่า

โดยส่วนรวมวัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาศิลปศึกษา ส่วนใหญ่มีแต่ไม่เพียงพอ และที่ไม่มีเลยก็มีจำนวนมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 45

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาศิลปศึกษา	2.20	0.45	3
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา	2.00	0.71	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.00	0.71	6
4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชา กับ ศิลปในท้องถิ่น	2.00	0.71	6
5. ความเพียงพอของ เวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.00	0.71	1
6. การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจ ของนักเรียน	2.20	0.84	3
7. การใช้วัสดุต่าง ๆ ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอน	2.60	1.14	2
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.20	0.45	3
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตาม กำหนด	2.00	0.00	6

จากตารางที่ 45 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา มีปัญหามากในเรื่อง
ต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า
และการใช้วัสดุต่าง ๆ ในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำ
ที่สุดมีหลายข้อคือ ข้อ 2, 3, 4 และ 9

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ ข้อมูลในเรื่อง วิธีสอน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน วิธีการวัดผลและการออกข้อสอบ

ตารางที่ 46

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาและนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาศิลปศึกษา

วิธีสอน	หัวหน้าสาขาวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	2	2	4	1	0.08
การแบ่งกลุ่มคนควา	2	2	2	6	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	0	10	4	1	
การฝึกปฏิบัติ	3	1	2	6	
การศึกษานอกสถานที่	2	2	3	4	
การสาธิต	2	2	3	4	
การอภิปราย	1	7	0	11	
การแสดงบทบาทสมมติ	1	7	4	1	
การแก้ปัญหา	2	2	2	6	
การสืบสวนสอบสวน	-	-	-	-	
การให้ทองจำ	0	10	2	6	
การสอนแบบโครงการ	1	7	1	10	

จากตารางที่ 46 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีการสอนที่แนะนำให้ใช้น้อยคือ การอภิปรายและการสอนแบบโครงการ

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การบรรยาย การฝึกทักษะ และการแสดงบทบาทสมมติ ส่วนวิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การสอนแบบโครงการ

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.08 ดังนั้นวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับที่แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำด้วยมาก

ห้องพิเศษและสถานที่เรียนที่ใช้ในการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาศิลปศึกษา

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 6 คน พบว่า ใช้โรงฝึกงาน 2 คน ห้องศิลปศึกษา 3 คน ใช้ห้องเรียน 1 คน

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 5 คน พบว่า ห้องศิลปศึกษามีแต่ไม่เพียงพอทั้ง 5 คน ห้องดนตรีมีแต่ไม่เพียงพอ 2 คน ไม่มีเลย 3 คน

ดังนั้น หัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ยังมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะห้องดนตรีนั้น ไม่เพียงพอจำนวนมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47

สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้

ในหมวดวิชาศิลปศึกษา

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		r
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	1	6	4	2	0.20
การสอบปากเปล่า	-	-	-	-	
การสอบภาคปฏิบัติ	6	1	3	3	
การตรวจผลงาน	5	2	5	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	3	4	2	5	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	3	4	0	6	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	5	2	3	3	

จากตารางที่ 47 จะเห็นว่า

ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การสอบภาคปฏิบัติ รองลงมาคือ การตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสังเกต

ข. วิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับคือ (1) การตรวจผลงาน (2) การสังเกต และวิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุดคือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำ และอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.20 ดังนั้นวิธีการสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำ ใช้น้อยมาก

การออกข้อสอบในหมวดวิชาศิลปศึกษา จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 6 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบทั้งหมด และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบทั้ง 5 คน ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดมีความเห็นว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษามีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 1.1 การให้ระดับคะแนนส่วนใหญ่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา จะเห็นว่ายังขาดความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรเกิดผลคืออีกมาก เช่น ความสอดคล้องของประมวลการสอน ความเพียงพอของแบบเรียน การจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ การเปิดวิชาเลือกในหมวด ความเพียงพอของจำนวนครู ความเพียงพอของแบบเรียน ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหา การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งงบประมาณที่ได้รับ
  - 1.3 โครงการปรับปรุงหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะให้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษา มีประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่วนรวมเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ
  - 2.2 วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวม วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ มีแต่ไม่เพียงพอ
  - 2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ยังมีปัญหาอยู่บ้างดังนี้ คือ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า และ การใช้วัสดุในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศึกษา มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 วิธีสอนที่ใช้ วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มี สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่า

3.2 ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน ยังมีไม่เพียงพอ

3.3 วิธีการวัดผล วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

3.4 การออกข้อสอบ ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยปฏิบัติ

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง การใช้ระดับ คะแนน ปัญหาการใช้หลักสูตร และ โครงการปรับปรุงมหาวิทยาลัย การให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในมหาวิทยาลัยปฏิบัติ มีวิธีการปฏิบัติดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา ทั้ง 3 คน พบว่าครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน ทั้งหมด

ดังนั้นการให้ระดับคะแนนในแต่ละรายวิชาในมหาวิทยาลัยปฏิบัติ หัวหน้าสายวิชาทั้งหมดมีความเห็นว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน

ตารางที่ 48

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปปฏิบัติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความร่วมมือของครูในหมวดวิชาเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.40	0.58	6
2. การนิเทศครูในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.67	0.58	14
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงาน	2.00	0.00	9
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.00	1.00	9
5. ความเข้าใจของครูที่จะปฏิบัติตามหลักสูตร	1.67	0.50	14
6. การจัดลำดับความค่อนเนื่องของวิชาต่าง ๆ	2.00	0.00	9
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.33	1.15	7
8. การเปิดสอนวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรม	2.33	0.58	7
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวด	2.66	0.58	5
10. ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	3.00	1.00	3
11. ความรู้ความสามารถของครูที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.67	0.50	14
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรใหม่แต่ละรายวิชา	2.00	1.00	9
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน	3.33	0.58	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.33	0.58	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมค่านิยมวิชาการ	3.00	1.00	3
16. ความรู้ความสามารถของครูในการจัดระดับคะแนน	2.00	0.00	9

จากตารางที่ 48 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปปฏิบัติ มีปัญหามากในเรื่องต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความเพียงพอของแบบเรียนนักเรียน การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ และการเปิดวิชาเลือก ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดมีหลายข้อ คือ ข้อ 2, 5 และ 11.

การไม่ไ้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา นั้น ไม่มีหัวหน้าสายวิชาคนใดไม่ไ้ปฏิบัติ แสดงว่าหัวหน้าสายวิชาไ้ร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดประชุม สัมมนา หรืออบรมครูให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

โครงการปรับปรุงในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ หัวหน้าสายวิชาไ้เสนอแนะเพื่อให้การใช้หลักสูตรเกิดผลดี เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ คือ

1. ควรมีเครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุฝึกอย่างเพียงพอ
2. ควรมีครูเพียงพอ
3. ควรจัดเตรียมแบบเรียนให้ครบทุกรายวิชา
4. ควรมีโรงฝึกงานพร้อม

2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร วัสดุและอุปกรณ์การสอน และปัญหาการใช้หลักสูตร

เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 2 คน พบว่า หลักสูตร คู่มือหลักสูตร ประมวลผลการสอน โครงการสอน แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ และคู่มือประเมินผลการเรียน ยังไม่มีเลย 4 มีแต่ไม่เพียงพอ 6 และมีเพียงพอ 4 โดยส่วนรวมอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ ยังมีไม่เพียงพอ

วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชา ศิลปปฏิบัติ จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน จำนวน 2 คนพบว่า เครื่องมือปฏิบัติการในรายวิชาที่ เปิดสอน วัสดุสำหรับฝึกงาน เครื่องจักรกลและเครื่องมือโรงงาน ไม่มีเลย 4 มีแต่ไม่เพียงพอ 4 โดยส่วนรวมอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพออีกมาก

ตารางที่ 49

ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การให้การสนับสนุนของผู้บริหารต่อการเปิดสอนวิชาชีพในโรงเรียน	2.00	1.41	3
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาชีพ	2.00	0.00	3
3. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาชีพ	2.00	0.00	3
4. การเปิดสอนวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น	1.50	0.71	7
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชา	2.50	0.71	2
6. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา	3.50	0.71	1
7. การนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	2.00	1.00	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.50	0.71	7
9. การตรวจข้อสอบและการจัดระดับคะแนน	1.50	0.71	7

จากตารางที่ 49 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ มีปัญหามากที่สุดคือ จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา และเรื่องที่มีปัญหามากคือ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติในแต่ละรายวิชา ส่วนข้อที่มีปัญหาระดับต่ำที่สุดนั้นมีหลายข้อคือ ข้อ 4, 8 และ 9

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะวิเคราะห์ในเรื่อง
วิธีสอน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียน วิธีการวัดผล และการออกข้อสอบ

ตารางที่ 50

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาศิลปะปฏิบัติ

วิธีสอน	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การบรรยาย	2	2	1	5	0.00
การแบ่งกลุ่มค้นคว้า	2	2	0	0	
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	-	-	
การฝึกทักษะ	0	0	2	1	
การฝึกปฏิบัติ	3	1	2	1	
การศึกษานอกสถานที่	2	2	1	5	
การสาธิต	2	2	2	1	
การอภิปราย	1	7	0	0	
การแสดงบทบาทสมมติ	0	0	2	1	
การแก้ปัญหา	2	2	1	5	
การสืบสวนสอบสวน	-	-	-	-	
การให้ทองจำ	-	-	-	-	
การสอนแบบโครงการ	-	-	-	-	

จากตารางที่ 50 จะเห็นว่า

ก. วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีการสอนที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การอภิปราย

ข. วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ การสาธิต และการแสดงบทบาทสมมติ

จะเห็นว่า วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาไม่ได้แนะนำให้ใช้ แต่อาจารย์ผู้สอนใช้คือ การฝึกทักษะ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเท่ากับ 0.08 ดังนั้น วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ จึงมีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำน้อยมาก

ห้องพิเศษ และสถานที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชาศิลปะปฏิบัติ

จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 3 คน พบว่า ใช้ห้องพิเศษและสถานที่เรียนตั้งต่อไปนี้ ใช้โรงฝึกงาน 3 ใช้ห้องปฏิบัติการทางคหกรรม ห้องปฏิบัติการทางพาณิชยกรรม เรือนเพาะชำ แปลงสาธิต และห้องศิลปศึกษา อย่างละ 1

จากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 2 คน จากรายการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ พบว่า โรงฝึกงานมีแต่ไม่เพียงพอทั้ง 2 คน

ดังนั้น ห้องพิเศษและสถานที่ที่ใช้สอนตามหลักสูตรใหม่ ในหมวดวิชาศิลปะปฏิบัติ หัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่า มีแต่ไม่เพียงพอ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51

สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้
ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

วิธีการวัดผล	หัวหน้าสายวิชา		อาจารย์ผู้สอน		ρ
	จำนวน	ลำดับที่	จำนวน	ลำดับที่	
การสังเกต	1	5	0	6	0.76
การสอบปากเปล่า	—	—	—	—	
การสอบภาคปฏิบัติ	3	1	2	1	
การตรวจผลงาน	2	2	2	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	0	6	1	4	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	2	2	1	4	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและ ปรนัย	2	2	2	1	

จากตารางที่ 51 จะเห็นว่า

- ก. วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากคือ การสอบภาคปฏิบัติ วิธีการวัดผลที่แนะนำให้ใช้น้อยที่สุดคือ การสังเกต
- ข. วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากคือ การสอบภาคปฏิบัติ การตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย

เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้เท่ากับ 0.76 ดังนั้น วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง แสดงว่าอาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลตามที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำเป็นส่วนใหญ่

การออกข้อสอบในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ จากคำตอบของหัวหน้าสายวิชา 3 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบทั้ง 3 คน และจากคำตอบของอาจารย์ผู้สอน 2 คน พบว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองทั้งสองคน ดังนั้นหัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนทั้งหมดมีความเห็นว่า ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

1. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาศิลปศึกษา มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 1.1 การให้ระดับคะแนน ครูผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนน
  - 1.2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชา จะเห็นได้ว่า ยังขาดความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรให้บรรลุเป้าหมาย ดังนี้คือ ความเพียงพอของแบบเรียน การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น การจัดกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ความเพียงพอของจำนวนครู และการเปิดวิชาเลือกในหมวด
    - 1.3 โครงการปรับปรุงหมวดวิชา ส่วนใหญ่หัวหน้าสายวิชาได้เสนอแนะให้แก่ปัญหาที่เกิดขึ้นในข้อ 1.2
2. การใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้
  - 2.1 เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร โดยส่งรวม เอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรยังไม่เพียงพอ
  - 2.2 วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยส่วนรวม วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ
  - 2.3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา และที่เป็นปัญหาอยู่บ้างคือ ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ

3. การใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ มีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 วิธีสอนที่ใช้ วิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ มี สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยส่วนรวมทุกหมวดวิชา

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยส่วนรวมทุกหมวดวิชา ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบในเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสาขาวิชา วิธีสอน วิธีการวัดผล และ การออกข้อสอบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าสายวิชาทุกสายวิชา

ปัญหา ข้อที่	หมวดวิชา ภาษาไทย		หมวดวิชา สังคมศึกษา		หมวดวิชา พละนามัย		หมวดวิชา วิทยาศาสตร์		หมวดวิชา คณิตศาสตร์		หมวดวิชา ภาษาอังกฤษ		หมวดวิชา ศิลปศึกษา		หมวดวิชา ศิลปปฏิบัติ		จำนวน หมวดวิชา ที่มีปัญหา มาก
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1	2.43	.51	2.27	.70	1.82	.75	2.00	.43	2.15	.55	2.08	.71	2.17	.75	2.40	.58	-
2	2.57	.85	2.27	.80	1.91	.30	1.75	.87	2.31	.63	2.00	.64	2.17	.75	1.67	.50	1
3	2.79	.70	3.13	.83	2.64	1.08	2.58	1.00	2.46	.97	2.08	.66	2.50	.55	2.00	.00	5
4	2.20	.84	2.70	.67	2.43	.53	2.25	.71	2.29	.76	2.54	.73	2.40	.89	2.00	1.00	2
5	2.57	.85	2.13	.52	1.91	.54	1.91	.51	2.15	.80	2.44	.40	2.33	.52	1.67	.50	1
6	2.43	.65	2.40	.51	1.91	.54	1.91	.29	1.92	.64	2.44	.49	2.33	.84	2.00	.00	-
7	2.64	.63	3.00	.65	2.55	.82	2.75	.75	1.92	.95	2.08	.65	2.33	1.03	2.33	1.15	4
8	2.50	.94	2.80	.56	2.45	.69	2.33	.65	2.30	.87	2.62	.83	2.50	.55	2.33	.58	4
9	2.79	1.05	2.87	.52	2.36	.92	2.16	.72	2.31	.85	2.62	.83	2.67	.52	2.66	.58	5
10	2.86	.77	3.20	.77	3.27	.77	2.75	.97	2.31	.77	2.92	.64	2.67	.82	3.00	1.00	7
11	2.42	.65	2.47	.74	1.91	.83	1.83	.39	1.62	.51	2.92	.43	2.50	.55	1.67	.50	2
12	2.57	.65	2.60	.51	2.18	.60	2.88	.29	2.46	.97	2.92	.43	2.33	.82	2.00	1.00	4
13	2.79	.70	2.87	.64	2.55	.69	2.17	.57	2.38	.65	2.92	1.04	3.33	.82	3.30	.58	6
14	3.00	.78	2.93	.80	2.45	.93	2.50	.52	2.62	.87	2.62	.83	2.67	.75	3.30	.58	7
15	2.27	.65	2.62	.51	2.00	.82	2.36	.50	2.67	.52	1.92	.77	2.83	.55	3.00	1.00	4
16	2.43	.65	2.40	.63	1.54	.52	1.92	.67	2.08	.76	2.92	.76	2.83	.52	2.33	.00	2
จำนวนข้อ ที่มีปัญหา มาก	10		10		4		5		2		9		9		5		54

จากตารางที่ 52 จะเห็นว่า

ก. ข้อที่มีปัญหามากซึ่งปรากฏในเกือบทุกหมวดวิชา ถึง 7 หมวดวิชาใน 8 หมวดวิชา คือ ข้อ 10 และข้อ 14 คือมีปัญหามากในเรื่องความเพียงพอของจำนวนครูกับจำนวนวิชาที่เปิดสอน และเรื่องการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสอนแต่ละรายวิชา ข้อที่มีปัญหามากซึ่งปรากฏรองลงมาคือข้อ 13 เรื่อง ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน ส่วนข้อที่ไม่ปรากฏว่ามีปัญหามากในทุกหมวดวิชาคือ ข้อ 1 และข้อ 6 คือเรื่องความร่วมมือของครูในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่และการจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่าง ๆ

ข. หมวดวิชาที่มีปัญหามากซึ่งมีจำนวนข้อที่ปัญหาสูงสุดมี 2 หมวดวิชา มีถึง 10 ข้อคือ หมวดวิชาภาษาไทย และหมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาที่ปรากฏว่ามีจำนวนข้อที่เป็นปัญหารองลงไปคือ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ และหมวดวิชาศิลปศึกษา ส่วนหมวดวิชาที่มีจำนวนข้อที่มีปัญหาน้อยที่สุดคือ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งมีปัญหามากเพียง 2 ข้อ คือ มีปัญหาเฉพาะในประเด็นการจัดการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชาและการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านวิชาการ

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำ และอาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละหมวดวิชา

วิธีสอน	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนามัย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		ศิลปปฏิบัติ		รวม		ลำดับที่	
	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.
การบรรยาย	10**	24*	13*	26*	6	16**	7	24*	9**	21*	8**	25*	2**	2	2**	1	57	139	1	1
การแบ่งกลุ่ม คนควา	10**	22**	13*	21**	3	4	6	17	3	3	8**	10	2**	2	2**	-	47	79	2	3
การปฏิบัติการ	-	-	-	-	-	-	8**	21**	-	-	-	-	-	-	-	-	8	21	13	12
การฝึกทักษะ	11*	18	6	6	6	15	2	21**	10*	21*	11*	22**	-	4*	-	2*	46	109	3	2
การฝึกปฏิบัติ	5	7	6	2	7**	19*	3	10	6	12	4	11	3*	2	3*	2*	37	65	4	4
การศึกษานอก สถานที่	4	6	7	10	-	1	5	1	-	-	2	2	2**	3**	2**	1	22	24	8	11
การสาธิต	2	5	6	4	9*	14	9*	8	2	4	1	7	2**	3**	2**	2*	33	47	5	7
การอภิปราย	8	22**	10**	15	3	3	4	14	3	4	1	5	1	-	1	-	31	63	6	5
การแสดงบทบาท สมมติ	6	8	-	1	-	3	-	2	1	3	3	11	-	4*	-	2*	9	34	12	9
การแก้ปัญหา	3	9	7	7	4	5	3	9	7	18**	2	2	2**	2	2**	1	30	53	7	6
การสืบสวนสอบสวน	1	3	-	1	1	-	5	8	1	8	8**	14	-	-	-	-	16	34	9	9
การให้ทองจำ	6	14	1	3	1	-	1	9	3	8	-	-	-	2	-	-	12	36	10	8
แบบโครงการ	2	2	1	4	1	4	-	-	3	2	3	1	1	1	-	-	11	11	11	13

* วิธีสอนที่เขามากที่สุด

** วิธีสอนที่เขามากรองลงมา

จากตารางที่ 53 จะเห็นว่า

วิธีสอนที่หัวหน้าสายวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับที่ 1, 2 และ 3 คือ การบรรยาย การแบ่งกลุ่มค้นคว้า และการฝึกทักษะ ส่วนวิธีการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดในหมวดวิชาต่าง ๆ เรียงตามลำดับที่ 1, 2 และ 3 คือ การบรรยาย การฝึกทักษะ และการแบ่งกลุ่มค้นคว้า สำหรับวิธีการสอนที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การสอนแบบโครงการ ดังนั้น หัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ มีความเห็นตรงกันว่า วิธีสอนที่ใช้มากที่สุดคือ การบรรยาย

คุรุณยัวิทยทรรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54

วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสายวิชาแนะนำและอาจารย์ผู้สอนใช้ในแต่ละหมวดวิชา

วิธีการวัดผล	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนามัย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		ศิลปปฏิบัติ		รวม		ลำดับที่	
	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.
การสังเกต	6	24*	12**	13	7*	12	8***	20**	8	12**	9	6	1	4**	1	-	52	91	3	3
การสอบปากเปล่า	9	13	8	9	1	3	3	8	5	6	10	11	-	-	-	-	36	50	6	7
การสอบภาคปฏิบัติ	7	10	7	7	10*	20*	7	15	2	8	4	9	6*	3	3*	2*	46	74	5	4
การตรวจผลงาน	11*	20**	15*	21*	6	15**	11*	26*	12**	11	11**	20*	5**	5*	2**	2*	73	120	1	1
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	8	15	9	17	5	2	5	14	6	9	2	10	3	2	-	1	28	70	7	6
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	9**	17	9	19**	6	4	8**	13	9	8	3	12**	3	-	2**	1	49	74	4	4
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	11*	18	12**	17	7**	14	8**	19	13*	20*	12*	11	5**	3	2**	2*	70	104	2	2

* วิธีการวัดผลที่ใช้นามากที่สุด

** วิธีการวัดผลที่ใช้น้อยที่สุด

จากตารางที่ 54 จะเห็นว่า

วิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุด เรียงตามลำดับที่ 1, 2 และ 3 คือ การตรวจผลงาน การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกต สำหรับวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาต่าง ๆ แนะนำให้อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย ส่วนวิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากที่สุดเรียงตามลำดับที่ 1, 2 และ 3 คือ การตรวจผลงาน การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกต ส่วนวิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การสอบปากเปล่า ดังนั้น หัวหน้า สาขาวิชาและอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาต่าง ๆ มีความเห็นตรงกันว่า วิธีการวัดผลที่ใช้มากที่สุด การตรวจผลงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนและวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและออกจากรายสอน
ไว้ในแต่ละหมวดวิชา

หมวดวิชา	ρ	
	วิธีสอน	วิธีการวัดผล
1. ภาษาไทย	0.89	0.21
2. สังคมศึกษา	0.94	0.74
3. พละงานฝ่าย	0.82	0.87
4. วิทยาศาสตร์	0.25	0.79
5. คณิตศาสตร์	0.68	0.72
6. ภาษาอังกฤษ	0.73	0.33
7. ศิลปศึกษา	0.08	0.20
8. ศิลปปฏิบัติ	0.08	0.76

จากตารางที่ 55 จะเห็นว่า

สหสัมพันธ์ของวิธีสอนที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและออกจากรายสอนไว้ในหมวดวิชาต่างๆ
หมวดวิชาที่มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงที่สุด คือ หมวดวิชาสังคมศึกษา(0.94) หมวดวิชาที่มี
สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงคือ หมวดวิชาภาษาไทย(0.89); หมวดวิชาพละงานฝ่าย(0.82) และ
หมวดวิชาภาษาอังกฤษ(0.73) ส่วนหมวดวิชาที่มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ คือหมวดวิชาศิลปศึกษา
(0.08) และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ(0.08)

สำหรับสหสัมพันธ์ของวิธีการวัดผลที่หัวหน้าสาขาวิชาแนะนำและออกจากรายสอนไว้ใน
หมวดวิชาต่างๆ หมวดวิชาที่มีสหสัมพันธ์ระดับสูงตามลำดับคือ: หมวดวิชาพละงานฝ่าย(0.87)
หมวดวิชาวิทยาศาสตร์(0.79) หมวดวิชาศิลปปฏิบัติ(0.76) หมวดวิชาสังคมศึกษา(0.74)
และหมวดวิชาคณิตศาสตร์(0.72) ส่วนหมวดวิชาที่มีสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำที่สุด
คือหมวดวิชาศิลปศึกษา(0.20);

การออกข้อสอบในแต่ละหมวดวิชา

การออกข้อสอบ	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนามัย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		ศิลปปฏิบัติ		รวม		ลำดับที่	
	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.	หน.สาย	อ.
ครูผู้สอน	14	24	12	26	9	19	12	25	12	21	12	25	6	5	3	2	80	147	1.	1
คณะกรรมการ ของโรงเรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1	1	-	-	-	-	2	3	3	2
คณะกรรมการ ของกลุ่ม โรงเรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ครูและหัวหน้า สายวิชา	-	-	3	-	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	2	2	3
สถาบันส่งเสริม การสอนวิทยา- ศาสตร์และ เทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	3	3

จากตารางที่ 56 จะเห็นว่า

การออกข้อสอบในหมวดวิชาต่าง ๆ ที่ใช้มากที่สุด ตามความเห็นของหัวหน้าสายวิชา คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ , และการออกข้อสอบในหมวดวิชาต่าง ๆ ตามความเห็นของอาจารย์ผู้สอน คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบ . ดังนั้นการออกข้อสอบในหมวดวิชาต่าง ๆ หัวหน้าสายวิชาและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นตรงกัน คือ ครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบมากที่สุด และการออกข้อสอบโดยมีคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนยังไม่พบในทางปฏิบัติ

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ จะถามปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรในโรงเรียน รวมทั้งถามปัญหาที่เจ้าหน้าที่ประสบในการใช้หลักสูตรในโรงเรียนดังนี้

เจ้าหน้าที่แนะแนว

ในตอนที่ 2 ก. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว จะได้พิจารณาปัญหาในด้านการให้ข้อมูลของบุคลากร การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพของเจ้าหน้าที่แนะแนว การให้คำปรึกษาในการเลือกโปรแกรมการเรียน ความเพียงพอของบุคลากร การจัดเวลาการจัดสถานที่เพื่อการแนะแนว ปัญหาความร่วมมือจากผู้ปกครอง และความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาของเจ้าหน้าที่แนะแนว จะวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ร่วมกันโดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว และปัญหาที่ประสบในการทำงาน

ตารางที่ 57

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. การให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนว	3.09	0.70	4
2. การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทยเพื่อช่วยการแนะแนว	2.64	0.81	5*
3. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรมการเรียน	2.18	1.08	8
4. ความเพียงพอของบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว	3.36	0.92	2
5. การจัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน	3.50	0.84	1 ก*
6. การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน	3.14	0.90	3 ข*
7. ปัญหาที่เกิดจากอุปสรรคองในการให้ความร่วมมือในการแนะแนว	2.55	1.04	6
8. ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในระดับ อุดมศึกษา	2.36	1.03	7

*ก ไม่ได้ปฏิบัติ 5 คน ใน 11 คน

*ข ไม่ได้ปฏิบัติ 4 คน ใน 11 คน

จากตารางที่ 57 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนวมีปัญหามากที่สุด คือ การจัดเวลาเพื่อการ
แนะแนวสำหรับนักเรียน และการใช้หลักสูตรมีปัญหามากที่สุดจากปัญหาระดับสูงคือ ความเพียงพอ

ของบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน การให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนวการศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทย เพื่อช่วยการแนะแนว และปัญหาที่เกิดจากผู้บริหารในการให้ความร่วมมือในการแนะแนว ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ การให้คำปรึกษาในการเลือกโปรแกรมการเรียน

การไม่ได้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว คือ การจัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน ไม่ได้ปฏิบัติ 5 คนใน 11 คน แสดงว่ามีเจ้าหน้าที่แนะแนวเกือบครึ่งหนึ่ง ไม่ได้จัดเวลาเพื่อการแนะแนวสำหรับนักเรียน และการจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน ไม่ได้ปฏิบัติ 4 คนใน 11 คน แสดงว่า มีเจ้าหน้าที่แนะแนวเกิน 1 ใน 3 ไม่ได้จัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน

ปัญหาที่เจ้าหน้าที่แนะแนวประสบในการทำงาน เรียงลำดับข้อที่มีผู้ประสบมากไปหาน้อย มีดังต่อไปนี้ คือ

1. ไม่มีสถานที่ที่จะให้บริการแนะแนวแก่นักเรียนโดยเฉพาะ
2. เจ้าหน้าที่แนะแนวต้องทำงานหน้าที่อื่นกัวย เวลาให้บริการแนะแนวไม่เพียงพอ
3. เจ้าหน้าที่แนะแนวไม่เพียงพอ
4. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรอื่นในโรงเรียน
5. นักเรียนไม่ได้มารับบริการด้วยความสมัครใจ
6. นักเรียนและผู้บริหารไม่ยอมรับบริการแนะแนว

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนวจะเห็นได้ว่า ความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่บริการให้การใช้หลักสูตรได้ครบรูปเป้าหมายนั้นยังมีน้อย เพราะมีปัญหามากที่สุดในเรื่องการจัดเวลาเพื่อการแนะแนว รวมทั้งมีปัญหามากในด้านต่าง ๆ เช่น ความเพียงพอของบุคลากร การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนว การให้ข้อมูลของบุคลากรเพื่อการแนะแนว การศึกษา

เกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทย และปัญหาที่เกิดจากความร่วมมือของผู้ปกครองในการแนะแนว ส่วนปัญหาที่ประสบในการทำงาน ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่แนะแนวได้ระบุดำกับปัญหาในการใช้หลักสูตร

เจ้าหน้าที่ทะเบียน

ในตอนี่ 2 ก. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน จะได้พิจารณา ปัญหาในด้าน ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ และการจัดวิชาเรียนในระบบหน่วยกิต ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับงานทะเบียน ความเพียงพอของบุคลากร แบบฟอร์มที่ใช้ในงานทะเบียน ระยะเวลา ที่ใช้ในการลงทะเบียน การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความเพียงพอ ของวัสดุและครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ จะวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้รวมกัน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งถามปัญหาที่ประสบในการทำงานของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

การวิเคราะห์การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องดังนี้คือ ปัญหา การใช้หลักสูตร และปัญหาที่ประสบในการทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58
ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่และการจัดวิชาเรียนในระบบหน่วยกิต	2.54	0.66	3
2. ความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ต้องปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.15	0.90	7
3. ความเพียงพอของบุคลากรที่ทำงานทะเบียน	2.77	0.73	1
4. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน	2.54	0.88	3
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการลงทะเบียน	2.15	0.80	7
6. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.38	0.65	5
7. ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน	2.62	0.84	2
8. ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน	2.38	0.65	5

จากตารางที่ 58 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียนมีปัญหามากที่สุดต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง คือ ความเพียงพอของบุคลากรที่ทำงานทะเบียน ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน และความเข้าใจในหลักสูตรใหม่ และการจัดวิชาเรียนระบบหน่วยกิต ส่วนข้อที่เป็นปัญหาระดับต่ำที่สุด ก็คือ ความรู้และความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ต้องปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่ และระยะเวลาที่ใช้ในการลงทะเบียน

ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ทะเบียนประสบในการทำงาน เรียงตามลำดับข้อที่มีผู้เสนอแนะมากไปหาน้อย คือ

1. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอเพราะทำหน้าที่สอนด้วย
2. ยังไม่ทราบว่าทำหน้าที่อะไรบ้างที่ต้องทำ
3. การประสานงานกับบุคลากรอื่นในโรงเรียน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน จะเห็นได้ว่ายังขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่จะบริการให้การใช้หลักสูตร เกิดผลตามเป้าหมายนั้นยังมีน้อย เพราะมีปัญหามากในในด้านต่าง ๆ เช่น ความเพียงพอของบุคลากร ความเพียงพอของวัสดุ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานทะเบียน ส่วนปัญหาที่ประสบในการทำงาน เจ้าหน้าที่ทะเบียนได้ระบุซ้ำกับปัญหาการใช้หลักสูตร และที่เพิ่มมาคือ ยังไม่ทราบว่างานในหน้าที่มีอะไรที่ต้องทำบ้าง

เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

ในตอนที่ 2 ก. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา จะได้พิจารณาปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลตามหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของบุคลากรแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวัดผล ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล ระยะเวลาที่กำหนดให้ครูส่งผลการเรียนของนักเรียน ความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของครู การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด และการประสานงานกับหน่วยทะเบียน จะวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ร่วมกัน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งถามปัญหาที่ประสบในการทำงานของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง ปัญหา การใช้หลักสูตร และปัญหาที่ประสบในการทำงาน

ตารางที่ 59

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานวัดผลตามหลักสูตรใหม่	2.36	0.81	7
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านวัดผล	3.00	0.63	1
3. แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวัดผลของโรงเรียน	2.62	0.87	3
4. ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล	2.90	0.70	4
5. ระยะเวลาที่กำหนดให้คุณส่งผลการเรียนของนักเรียน	2.45	0.52	6
6. ความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของคุณ	2.64	0.50	5
7. การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น	3.00	0.77	1
8. การประสานงานกับหน่วยทะเบียน	1.77	0.44	8

จากตารางที่ 59 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษามีปัญหามากดังต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูงคือ ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านวัดผล การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ในงานวัดผลของโรงเรียน ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล และความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของคุณ ส่วนข้อที่มีปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ การประสานงานกับหน่วยทะเบียน

ปัญหาที่เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษาประสบในการทำงาน เรียงลำดับข้อที่มีผู้ประสบมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

1. การให้ระดับคะแนนของครูยังไม่ค่อยถูกต้องและเหมาะสม
2. เกณฑ์ของระดับคะแนนที่นักเรียนสอบผ่านคือ 1 ต่ำเกินไป
3. ยังไม่ทราบว่าหน้าที่อะไรบ้างที่ต้องทำในการวัดผลการศึกษา
4. บางรายวิชาแบ่งเป็นวิชาย่อย ๆ ซึ่งแตกต่างกัน ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการวัดผล
5. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอเพราะต้องทำหน้าที่สอนด้วย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา

เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา จะเห็นได้ว่ายังขาดความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่จะบริการให้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย เช่น ความเพียงพอของบุคลากร การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น แบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ใช้ ความชัดเจนของระเบียบประเมินผล และความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของครู ส่วนปัญหาที่ประสบในการทำงาน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษได้ระบุซ้ำกับปัญหาในการใช้หลักสูตร สิ่งเพิ่มขึ้นคือ เกณฑ์การระดับคะแนนที่นักเรียนสอบผ่านคือ 1 ต่ำเกินไป และยังไม่ทราบว่างานในหน้าที่มีอะไรต้องทำบ้าง

เจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ในตอนี่ 2 ก. ของการถามปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จะได้พิจารณาปัญหาในด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของจำนวนบุคลากร ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ จำนวนหนังสืออ่านประกอบ ขนาดของห้องสมุดกับจำนวนผู้ใช้งบประมาณที่ได้รับ การจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะกับหลักสูตรใหม่ การส่งเสริมดำเนินงานของห้องสมุดจากผู้บริหาร และการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวด รวมทั้งการถามปัญหาที่ประสบในการทำงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

การวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ซึ่งจะวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตร และปัญหาที่ประสบในการทำงาน

ตารางที่ 60

ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่ ของปัญหา
1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.69	0.63	8
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด	3.46	0.78	1
3. ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด	3.23	0.73	3
4. จำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่	3.38	0.51	2
5. ขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้	2.92	0.76	5
6. งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานห้องสมุด	2.92	0.64	5
7. การจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่	3.11	0.60	4 ก*
8. การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน	2.46	0.97	9
9. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวดวิชา	2.85	0.69	7

*ก ไม่ได้ปฏิบัติ 4 ใน 13 คน

จากตารางที่ 60 จะเห็นว่า

การใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีปัญหามากที่สุดต่อไปนี้ โดยเรียงจากปัญหาระดับสูง ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด จำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด การจัดบริการห้องสมุด

ให้เหมาะกับหลักสูตรใหม่ งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานห้องสมุด ขนาดห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้ การประสานงานของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวดวิชา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ส่วนข้อที่มีปัญหาระดับต่ำที่สุดก็คือ การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน

การไม่ไ้ปฏิบัติในการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด คือ การจัดห้องสมุดที่เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่ มีเจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่ไ้ปฏิบัติเกือบ 1 ใน 3

ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดประสบในการทำงาน เรียงตามข้อที่มีผู้ประสบมากไปหาน้อย

1. หนังสือประกอบการเรียนการสอนมีน้อย
2. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดไม่เพียงพอเพราะต้องทำการสอนด้วย
3. ห้องสมุดมีขนาดเล็กไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
4. งบประมาณที่ใช้ดำเนินการไม่เพียงพอ
5. ขาดความร่วมมือจากผู้ที่มาใช้ห้องสมุด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด จะเห็นได้ว่ายังขาดความพร้อมในการที่จะบริการเพื่อให้หลักสูตรเกิดผลตามเป้าหมายนั้นยังมีน้อย เพราะมีปัญหามากในด้านต่าง ๆ เช่น ความเพียงพอของบุคลากร จำนวนหนังสืออ่านประกอบ ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ การจัดบริการให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่ ขนาดของห้องสมุด งบประมาณที่ใช้ดำเนินการ การประสานงานกับหัวหน้าหมวดวิชา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ส่วนปัญหาที่ประสบในการทำงาน เจ้าหน้าที่ไ้ระบุปัญหาซ้ำกับปัญหาการใช้หลักสูตรดังกล่าวแล้ว เป็นส่วนใหญ่